

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
(*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreres (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Etapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca),
Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra), Guillem
Xacon (Franja de Ponent).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Elisuc T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alcía Toledo,
Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneira, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El ja president de Balears, Jaume Matas, va fer en el seu discurs d'investidura una encesa defensa de les modalitats lingüístiques insulars del català i, a la vegada, una aposta ferma pel bilingüisme dels catalanoparlants, sobre el qual l'administració autonòmica en general i l'educativa en particular en donaran exemple. Aquest és el programa electoral amb el qual el candidat ha obtingut la majoria absoluta dels escons del Parlament balear. Per tant, és lògic que porte endavant aquesta anunciada política lingüística. Ara bé, també el president balear ha de ser conscient que la llengua no és, només, un vehicle de comunicació entre ciutadans, i entre aquests i l'administració. En els nostres països, com en tots aquells que s'han vist sotmesos històricament a una persecució constant de les senyes d'identitat, la llengua, la pròpia, és quelcom més, molt més que un simple instrument de comunicació. Es l'ésser, és la història, és, en fi, la identitat com a poble, com a ens col·lectiu. És cert que, com digué Jaume Matas, la legislació existent a Balears sobre llengua és la mateixa que aprovà el PP durant les presidències de Gabriel Canellas i, també, el mateix Matas. I que el Pacte de Progrés no l'ha canviada. Però no és aquest el problema, sinó el com s'aplica. El Pacte, i particularment l'excel·lent tasca feta pel director general de Política Lingüística, Joan Melià, i pel conseller d'Educació i Cultura, Damià Pons, no ha provocat cap conflicte social i ha permès posar les bases per avançar, com mai, en la normalització. *Mutatis mutandi*, el Govern Matas, amb la mateixa legislació, pot tornar al temps en què el no fer era l'únic que es feia. I després de la feina que ha realitzat el Pacte, això seria socialment perillosíssim perquè excitaria la reacció i la conflictivitat social. La qual cosa, digué Matas, és el que s'ha d'evitar a tota costa. Aleshores?...

Al País Valencià, les expectatives creades pel nou president de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, també del PP, són ben diferents. Des del moment mateix que va ser elegit candidat, Camps va sorprendre tothom amb una encesa defensa del "valencianisme" amanit amb nombrosos gestos simbòlics, com ara el d'iniciar la precampanya electoral al Penyalgosa, anunciar que una de les seues prioritats serà la reforma de l'Estatut "fins als límits constitucionals" o jurar el seu càrrec damunt dels Furs de València. La seua ha estat una aposta molt personal que s'haurà de comprovar si té alguna traducció en la seua actuació com a president de la Generalitat, i més quan encapçala una opció política com el PP, tan impregnada de neonacionalisme espanyol.

El nomenament del nou Govern valencià, la setmana passada, va deixar clar que, malgrat que Camps haurà d'afrontar considerables hipoteques establertes per Eduardo Zaplana, també tindrà marge de maniobra per fer la seua política. Ara comença el moment de la veritat per comprovar si la seua aposta per reforçar els senyals d'identitat valencians (i no podem oblidar que la llengua és, sens dubte, el principal) era sincera, o si era un simple maquilatge electoral.

Als nostres lectors

Ara ja fa unes setmanes que les classes van acabar i els instituts són buits —els adolescents, si més no, ja no hi són: fan vacances—. Molts professors, però, encara hi treballaran fins ben entrat el mes de juliol. És el moment de fer-ne balanç i de programar el curs vinent. Els recursos humans i els mitjans —el pressupost— amb què compta un centre d'educació secundària, però, són més aviat escassos, i directiva, professorat i consell escolar no se n'acaben de sortir. Les reformes i contrareformes de les dues darreres dècades dictades a colp de decret pel govern de torn no han fet sinó agreujar la crisi d'un col·lectiu, el dels professors, que pateix el nombre més elevat de baixes per depressió i estrès. El tema de portada d'aquesta setmana analitza el perquè d'aquesta crisi gràcies al testimoni de primera mà dels professors i també d'alguns dels experts més acreditats en la matèria.

Juli Capilla, coordinador de redacció